

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

53 Malefici pythonici, & his similes evitandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

cap. 8. punct. 4. & Majol. ead. colloq. 5. quæ
verò pag. 100. habet enim dæmones pote-
statē supra phantasiā hominis, eamque
alienare, ut videatur bestia, seu bestiale
animal, eum non sit, Andr. de Iser. in tit.
de pecul. amat. in ver. & quamquam verita-
tem in const. Regn. Sicil. per D. August.
libr. 18. de Civit. Dei, cap. 18.

52. His insidijs ꝑ Satan, non tantum ani-
mas, quas assidue indefessus oppugnat, sed
etiam corpora, impetit, non tantum
spiritualis, quam corporeæ salutis everfor,
sed ut ad rem redeam, in hoc genere
aliud impurissimus ille molitur, non mi-
nus damnosum, nam, quos habet dæma-
naræ illius artis cultores, s; magicis arti-
bus alicui noxā intulerint, aut ligaturis
matrimonia contracta dissolverint, aut
contrahenda impederint, eosdem per-
versè docet, salubria supersticiosi modis
remedia profiteri, & fascinosos in grave
scelus impellere, & unde vulnus illatum,
inde medicina petatur, & altera manu
venenum propinent, altera polliceri pos-
sint antidotum. His dolis instructus, &
arte pelagæ Satan divinum nomen affe-
ctans, miseros captat innumeros, diris
secum flammis, nisi respuerint, excru-
ciandos. Hic illi quæstus existit uberri-
mus. Nam multi hoc nomine decepti,
corporeæ potius, quam spiritualis salutis
avidī, dum aliquid mali ab huiusmodi
belluarum peste, aut aliunde, accepisse
suspiciantur, non ad divinam opem ora-
tionibus, alijve pijs operibus imploran-
dam, confugiunt, non peccata, tanquam
veram huiusmodi malorum causam, ex-
trudere pœnitentia student, sed malefi-
cos, striges, & sortilegos consulunt illo-
rum more, qui à scorpionibus isti ab eis-

dē solēt remediū petere, plus in diabolica
arte, quam in divino subsidio confiden-
tes, contra illud, *Levit. cap. 19.* Non de-
clinētis, inquit Dominus, ad Magos, nec
ab ariolis aliquid sciscitemini, ut pollua-
mini per eos, & ꝑ quā hoc crimen Deo
exosum sit, multis in locis litteræ sacræ
testantur, & præsertim in ead. *Levit. cap.*
20. Anima inquit Dominus, quæ decli-
naverit ad magos & ariolos, & fornicata
fuerit cum eis, ponam faciem meam con-
tra eam, & interficiam illam de medio
populi sui, & in *1. d. cap.* vir sive mulier,
in quibus Pythonicus, vel divinationis
fuerit spiritus, morte moriantur, lapi-
dibus obruent eos, sanguis illorum sit su-
per illos & in *Deut. cap. 18.* Non invenia-
tur in te, qui lustrat filium suum, aut fi-
liam ducens per ignem, aut qui ariolos
sciscitetur, & observeat somnia, atque
auguria, nec sit maleficus, nec incanta-
tor, nec qui Pythones consulat, nec di-
vinos, aut quærat à mortuis veritatem.
Omnia enim hæc abominatur Dominus,
& propter istiusmodi scelera delebit eos
in introitu tuo. Hæc moyses, sic decipiun-
tur à Diabolo incauti homines ad venefi-
cos, & magos divertentes, qui dum exe-
cratissimæ arti, & ejus artifici Satanz
consentiunt medicinam quærentes, vel
quid simile grave peccatum admittunt,
& æternam sibi mortem inveniunt. Non
tamen reticebo sæpè numero fieri, ut
huiusmodi belluz falsa pronunciet, &
varia pro medicina venenum tribuant,
Deo sic permittente, juxta illud. *Isaiæ c.*
44. Irrita faciens signa divinatorum, &
ariolos in furorem vertens, & apud *Isaiā*
cap. 47. veniet super te malum, & nes-
cies ortum ejus, veniet super te miseria,
quam

quam nescies, ita cum incantatoribus
cuis, & cum multitudine maleficiorum
tuorum, in quibus laborasti ab adolescen-
tia tua si forte quid profit ibi, aut si possis
fieri fortior, &c.

54 Magno ¶ stetit Sauli Regi Pythonissa,
ad quam consulendam accesserat, 1. Re-
gum cap. 28, maximo suo malo Israelitæ
Deum averfati divinationibus & incan-
tationibus operam dabant 4. Regum c. 17,
Cœlestem in se iram accedit Manasses ob-
servans auguria, & Pythones faciens 4.
Regum c. 21, Quot mala Pharaoni pepere-
runt arioli, & malefici, quibus contra Do-
minum utebatur, Exod. cap. 7. & 14, Et
Nabuchodonosor Regem Magi, & ma-
lefici, quos alebat, in extremum discrimē
conjecere Daniel. c. 2. Hoc demum scelus
adeo grave est, ut sicut divinam directe
majestatem offendit, ita severiorem cœli-
tus solet expectare vindictam.

55 Conjuraciones autem ¶ & adjurationes
à quibus mox fuimus digressi, non sunt ita
faciendæ, ut illæ ad irrationalia nocentia
referantur, sed ad ipsum Deum solum ea
moventem, quod tunc verè præstamus,
cùm illum obsecramus, ut dignetur illa
compescere aliquo modo suæ Majestati
grato vel referendo ad diabolum, & ei
præcipiendo Ecclesiæ potestate à Deo
tradita, ut cesset à movendo, ducendo, 56
& erigendo, ac retinendo illa contra nos
D. Thom. 2, 2, q. 90, art. 3, in corpore, &
Navar. eod. conf. 5, n. 11. & exorcismis ec-
clesiasticis, quos publicus Ecclesiæ usus
recepit, & approbavit, ut supra sub n. 41,
& sequenti non quibuscunque privati
comminiscuntur hujusmodi animalium
depulsiones probari, testatur Martin.
del Rio *Disquisit. Magic. lib. 3. par. 2. q.*

4. sectione 8. §. tertio licet tom. 2. Precibus
tamen & ligno crucis, ut dictum fuit,
& aqua benedicta, quatusus fuit Sanctus
Vincentius, ut loco supracitato, num. 39.
hujusmodi infesta animalia expelluntur,
præmissa etiam à populo Sacramentali
confessione sacerdotibus idoneis, & ap-
probatis facta, sacraque communione
sumpta in dictis processionibus, illisque,
si opus fuerit, triduo piè, & devotè pera-
dis, à sacerdote sacris vestibus induto,
præmissa etiam oratione Dominica, Sa-
lutatione Angelica, & Symbolo Athana-
sij contra demones permessa est conjura-
tio, ut abstineant ab usu irrationalium in
damnum, & præjudicium generis huma-
ni, illaque in loca, unde venerunt, redi-
re permittant, & fugiant à facie sacrosan-
tæ crucis, quæ eisdem demonibus osten-
datur, & ejus virtute jubeantur fugere,
& relinquere sua maleficia ad laudem, &
gloriam Domini Nostri Iesu Christi, & si
primæ conjurationi non paruerint, altera
reperatur, & tertia, donec dicto audien-
tes fuerint cum firma fide, se quod petunt,
aut quod animabus magis expedierit, cer-
tò impetratos, ut per D. Thomam 2. 2.
quæst. 83 art. 5. Navar. in *Enchirid. de orat.*
cap. 19. num. 162. & in dicto consilio quinto,
alias 57. num. 13. usque in fin.

56 Quòd, si quæ adhuc firmanda hætenus
contulimus, nondum satis lectori fece-
rint, clarioraq; fortasse quisque depolceret
nil promptius duci posset, nec accõmo-
datius, quàm ipsius Dei omnipotentis vox
talia docentis, ac promittentis. Apparens
enim Deus nocte Salomoni dixit. Au-
divi orationem tuam, & elegi locum
istum mihi in domum sacrificij. Si clau-
sero cœlum, & pluvia non fluxerit,
&